

Een huis waar kinderen onbezorgd kind kunnen zijn

Henk van Slooten is de oprichter van Kindervakantieland. Als vrijwilliger en later jeugdwerker zag hij hoe belangrijk het is dat kansarme kinderen mee kunnen doen. Dat motiveerde hem om Kindervakantieland te starten, een vakantiehuis waar kinderen onbezorgd kind kunnen zijn. Ik spreek hem een dag voor zijn 92^e verjaardag.

In 1982 verhuisde Henk met zijn vrouw en twee zoons van Lelystad naar Almere Haven. “Dat kwam eigenlijk door mijn zoon Henk, hij werkte met jeugdwerker Allard Veldhuis in Almere Haven,” vertelt Henk van Slooten. “Allard was bezig met de oprichting van Jeugdland, een plek waar kinderen hutten konden bouwen en lekker buiten bezig konden zijn. Mijn zoon vond het wel wat voor mij om me daar als vrijwilliger voor in te zetten, omdat ik altijd zo begaan was met kinderen. Dat heb ik gedaan, ik ben Allard gaan helpen en haalde daar veel voldoening uit. Ik was zilversmid in Amsterdam maar toen in 1981 Jeugdland officieel geopend werd, besloten we naar Almere te verhuizen en wilde ik me professioneel voor kinderen in gaan zetten. Ik ging op mijn 54^e naar de Sociale Academie. Toen ik mijn diploma Jeugd en Jongerenwerk had gehaald, ben ik aan de slag gegaan bij het Almeerse welzijnswerk.”

Spelenderwijs ontwikkelen

Op Jeugdland zag Henk wat hoe belangrijk het is dat kinderen zich uit kunnen leven. “Veel kinderen op Jeugdland hadden het thuis niet gemakkelijk. Weinig geld, soms weinig aandacht omdat er problemen waren. Op Jeugdland leerden ze normen en waarden kennen, sloten ze vriendschappen, leerden hoe ze moesten communiceren en leidinggeven. Dat laatste vooral bij de meisjes. Die bepaalden hoe de hut gebouwd werd, of er gordijnen in moesten. Als je samen een hut bouwt, moet je

samenwerken, met elkaar overleggen. Ze ontwikkelden zichzelf dus spelenderwijs. Het was een samenleving in het klein.”

Dankzij de dieren

In de beginfase was Jeugdland gratis, later werd er een kleine toegang gevraagd. “Toen het betalen werd ingevoerd, zag ik dat kinderen letterlijk buitengesloten werden.” zegt Henk. “Ze stonden voor het hek en mochten niet meedoen. De toegang was echt heel weinig, een gulden of zo, maar de ouders konden dat niet betalen. Toen dacht ik bij mezelf, als ik de kans krijg ga ik een vakantiehuis voor dit soort kinderen opstarten. Weet je hoe ik op het idee kwam? Door de dieren. Als de kinderen naar huis waren, liep ik alle hutten na. Er waren namelijk kinderen die liever niet naar huis gingen. Na mijn rondje ging ik dan op de heuvel zitten om na te denken over de dag en zag ik hoe de dieren bezitnamen van Jeugdland. Reeën, kippen, vogels, vossen. Ik zat op de heuvel en dacht: al die dieren begrijpen elkaar, waarom kunnen wij mensen dat niet? Ik wil een Kindervakantieland opstarten voor kansarme kinderen uit de hele wereld, alle culturen. De dieren hebben daar dus aan meegewerkt,” lacht Henk.

Nooit nee

In 1989 zette Henk zijn plannen op papier. Hij kreeg steun van de Vrienden van Almere en de politie. “Stedenbouwkundige Hans Laumans zei tegen me ‘als je gepensioneerd bent, gaan we het samen uitwerken.’ Dat hebben we gedaan. Vervolgens ben ik geld gaan inzamelen, heel simpel, gewoon folders in de bus en bedrijven benaderen. Ik heb nooit nee gehoord. Er werden steeds meer vrijwilligers actief en er werd een bestuur opgericht waar Frits Huis voorzitter van werd. Uiteindelijk kwamen we 300.000 gulden tekort. En toen belde de gemeente dat er een aantal ondernemingen uit Haven wegging en iets voor de stad wilden doen. Om een lang verhaal kort te maken, na een spannende periode, hoorde ik dat de Stichting tot Ontwikkeling Bouw Flevoland voor de resterende drie ton zou zorgen. Ik wist niet wat ik moest zeggen.”

Tentenkamp op De Kempphaan

Het vakantiehuis zou gebouwd worden op het terrein van Stadslandgoed De Kempphaan. Tegenwoordig een populaire locatie waar heel veel te doen is, maar destijds vooral bos. Het gebouw stond er nog niet, maar Henk wilde van start. “Het was nog heel stil in dat gebied, er was nog niet veel. Met de organisaties die er waren, had ik hele goede contacten. Bijvoorbeeld met stadsboeren Tom en Tineke, stichting Aap en Staatsbosbeheer. Je hielp elkaar, we bouwden het samen op, vaak letterlijk, zoals de stal bij Tom en Tineke. Het eerste jaar kreeg ik van het militaire commando uit Oirschot een complete bivakset. We moesten het wel zelf opbouwen maar we hadden een tentenkamp! Dat eerste jaar kwamen er 24 kinderen vakantie vieren. De zomer erna boden Tom en Tineke hun stal aan voor de kinderen, toen kwamen er ruim 40 kinderen. De kinderen sliepen in de stal en ik in mijn auto.”

En toen was het zover...

In 2002 was het zover. Er stond een prachtig gebouw dat iedere zomer onderdak kon bieden aan in totaal ruim 100 kinderen. “Tijdens de opening liep ik totaal in de war

rond,” zegt Henk. “Ik kon niet geloven dat het zover was. Het was gelukt, maar dat drong niet helemaal tot me door. Een van de eerste groepen was een groep kinderen uit het AZC in Almere Buiten, Dronten en Luttelgeest. Voor de opening maakten ze een grote wereldbol waar ik vlaggetjes in stak bij de landen waar ze vandaan kwamen en ze zongen een lied uit hun land. Prachtig was dat. Het was mijn droom voor Kindervakantieland: alle culturen samen, kinderen uit de hele wereld. Maar praktisch gezien bleek dat niet te realiseren dus toen werd het huis voor kansarme kinderen in Nederland, in het begin veel kinderen uit asielcentra uit het hele land. Die ouders waren zo blij en dankbaar, daar ben ik best trots op. Zo is het verder gegroeid.”

Hier doe ik het voor

Een populaire activiteit op Kindervakantieland was ‘spuitvoetbal’. De vrijwillige brandweer kwam dan langs en er werd gevoetbald met behulp van de waterstralen uit de brandweerspuiten. “De kinderen werden natuurlijk drijfnat en koud na het spelen van spuitvoetbal,” zegt Henk. “Ik herinner me dat we terugliepen om te gaan douchen en droge kleren aan te trekken. Ik liep samen met twee meisjes van een jaar of acht en vroeg of ze het leuk gevonden hadden. Ze gaven me een antwoord dat ik nooit ben vergeten. Ja, ze vonden het leuk, zeiden ze, want van water spuiten word je alleen maar nat, maar van kogels spuiten ga je dood. Ik schrok van het antwoord en vroeg waar ze vandaan kwamen: Oezbekistan en Kazachstan. Toen begreep ik de vergelijking tussen water en kogels en ook: hier doe ik het dus voor. Het is ongelooflijk wat sommige kinderen meegemaakt hebben.”

Volop betrokken

Kindervakantieland is inmiddels een begrip in Almere en omstreken. Iedere zomer worden er zes vakantieweken georganiseerd voor kinderen die het thuis moeilijk hebben. De kinderen worden professioneel begeleid, het huis wordt goed beheerd en er zijn voldoende vrijwilligers om alles goed te laten draaien. Henk van Slooten is inmiddels 92 jaar oud maar is nog volop betrokken. “Het was wel wennen in het begin. Het vakantiehuis stond er maar het waren anderen die de dienst uitmaakten. Zo hoort het ook, natuurlijk. Ik heb me er niet meer mee bemoeid, maar voel me nog steeds erg betrokken.”

En dat is ook zo, Henk is nog steeds een graag geziene gast op Kindervakantieland die zich iedere zomer tijdens de vakantieweken even laat zien. Hopelijk blijft dat nog lang zo!

Connie Franssen, december 2019